

novoměstský kurýr

5/2014

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Obec Vršovka - pohled přes rybník plný kaprů na střed obce. Foto: J.B.

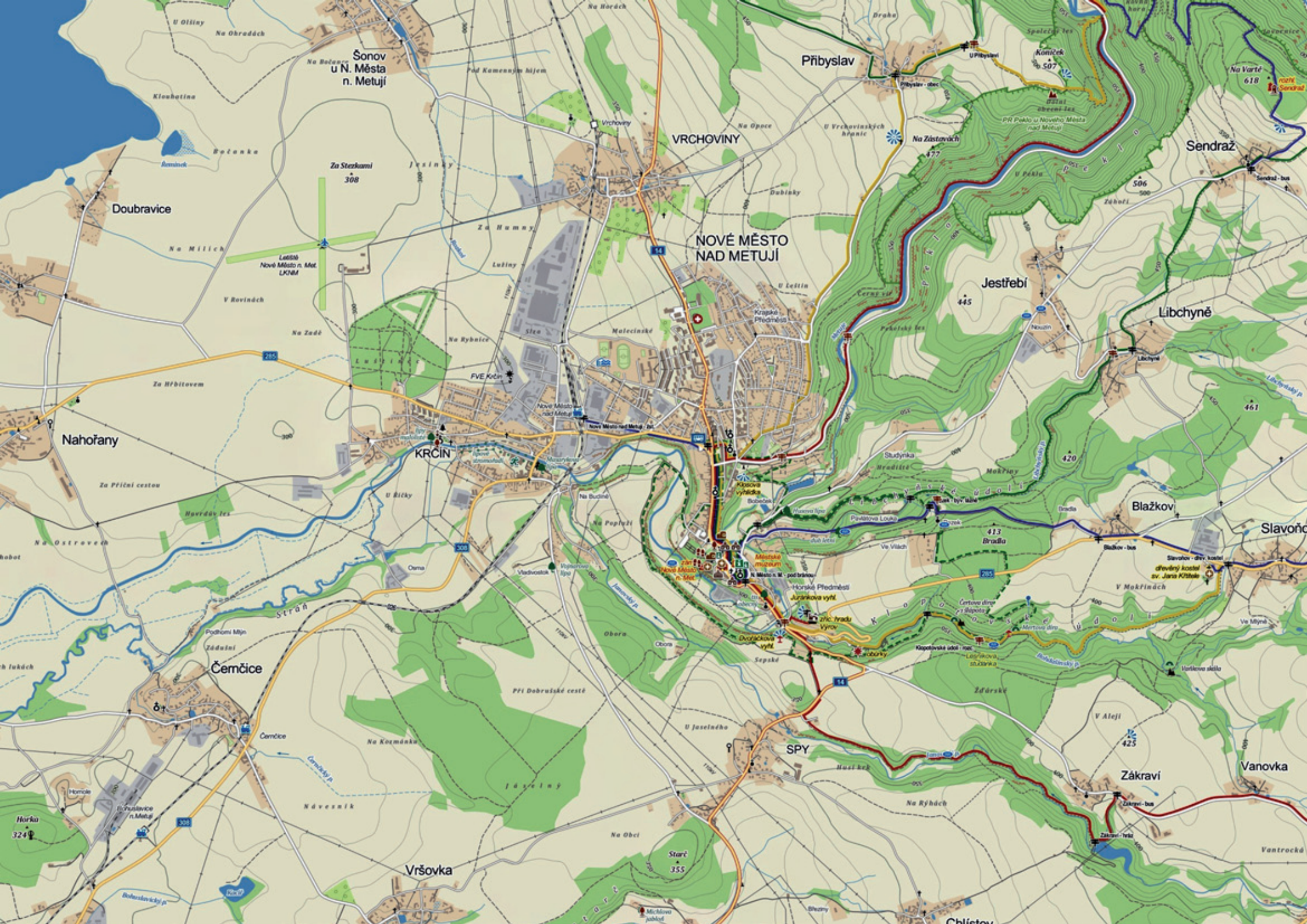
www.novomestskykuryr.info

OBSAH:

MAPA REGIONU
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ - ORP
VRŠOVKA - HISTORIE OBCE

SOUČASNOST OBCE - Historie hasičů
STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ
POHLEDY Z MĚSTA
NOVOMĚSTSKÉ HOSPODY

VTIPY NA ZÁVĚR
ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM)
FOTO NA ZADNÍM LISTU

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ obec s rozšířenou působností

Na mapce vpravo je přehled obcí, které spadají do působnosti Nového Města nad Metují ve smyslu ORP (obec s rozšířenou působností). Na řadě je další obec.

Tentokrát je to obec Vršovka.

Nejdříve se podívejme, co o sobě napsala obec Vršovka do knihy „Nové Město nad Metují a jeho kraj“ v roce 1939:

VRŠOVKA - HISTORIE OBCE

Na vršku, jak samo jméno obce ukazuje, ale přec v klínu stromoví a v mírném údolí potoka „Rejhy“ leží malá vesnička Vršovka. Těžko je hledati ji pouhým okem ať z dále či z blízkého okolí - tak mistrně se uschovala našemu zvědavému zraku do stínu přečetných korun ovocných stromů, jichž celá stro-mořadí, hlavně třešní, vybíhají zvědavě až daleko do polí. Na hranicích pak katastru táhnou se se tří stran rozsáhlé panské i selské lesy, takže úkryt její je tím dokonalejší a jen s jedné strany vykukuje maličko do širého kraje. Rozhled však odtud je výborný. Koldokola jeví se nám utěšený obraz, skvělé panorama hor Orlických, Krkonoš, hluboký pohled do nitra naší země k bílým věžím hradeckým a dlouho ještě lpí náš zrak na obrysech Raisovy Zvičiny v záři zapadajícího slunce, jako by se nemohl dost nasytiti té krásy zde rozprostřené.

Historie naší obce, ač není bohatá na nějaké zvláštnosti, stačila by již vyplniti slušnou monografii. Počátky Vršovky, jakož i okolních obcí, dají se určit jen nepřesně odhadem a kladou se as do 11-12. století. Písemné doklady o jejich existenci nalézáme až ve stol. 14., prvá dosažitelná zmínka o Vršovce je z r. 1527, kdy je jmenována v tržové smlouvě mezi zbožím panství novoměstského. Od té doby písemné památky jsou stále častější a i tradice uchovala nám mezi lidem velmi zajímavé zprávy.

Soupis obyvatelstva podle náboženství, provedený v českých zemích po třicetileté válce (r. 1651) z důvodů protireformačních, udává nám počet obyvatel ve Vršovce číslem 44, z nichž ani jeden nebyl katolíkem. Pro zajímavost uvádím jména těchto rodin: Jiří Žabka, rychtář, Vít Dašek, Jan Uzdil, Martin Sychrovský, sedláci, Jan Žabka, Jan Matějčků, Jan

Zdroj obr.: stránky nmnm

Koldaun a Vavřinec Papež, cha-lupníci a Jan Bavor, podruh. Hned následující seznam poddaných, jak se nám podává z prvního katastru z r. 1656, je mnohem příznivější, neboť jen rodin, vlastnicích pozemky, čítá ve Vršovce 14, a sice 6 sedláků, 6 chalupníků a 2 zahradníky. Z toho tři, později 4 rodiny patřily k panství opočenskému. Důvod pro tuto výjimku uvádí tradice, ovšem bez patřičného podkladu, takto: kdysi po slavném honu bavilo se panstvo zdejšího kraje v hlučném veselí a po hostině pustili se páni novoměstští a opočenští do hry karet. Hrál se velmi dlouho a náruživě, a když došly peníze, dávali se v sázku poddaní. Takovým způsobem vyhrál pán na Opočně 3 usedlíky z Vršovky, kteří dosud robotovali na „Vosenském“ dvoře panství novoměstského. Od oné osudné panské hry chodili na robotu v opačný směr, ke dvoru Ostrovu u Meziříčí. Další vzrůst obce Vršovky možno pozorovat z následujících dat: r. 1790 má obec 25 čísel, r. 1836 již 40 domů s 222 obyvateli, r. 1848 41 dům s 231 obyvatelem, r. 1930 45 domů s 218 obyvateli a nyní čítá 54 čísla s 204 obyvateli.

Lid zdejší je zbožný, pracovitý a ve svých osobních nárocích velmi skromný, zachoval si tudíž ještě ve značné míře vlastnosti, které našemu národu dopomohly k hospodářské-

mu blahobytu a pokroku. Na zvelebení obce se nijak nešetřilo. R. 1924 byla postavena značným nákladem škola, družstevně-svépomocí odvodněna byla téměř polovina všech pozemků a zaveden do obce elektrický proud, založena kampelička a čilá spolková činnost je projevem zdravého kulturního života našeho venkova.

Ve Vršovce jsou četné staré rody se staletou tradicí, z nich mnohé by si zasloužily veřejného uznání pro udržení rodného statku přes všechnu nepřítelnu dobu. Tak na čísle 23 hospodářů od nepaměti rod Dašků, na č. 21 již po 250 let rod Sychrovských, přes 150 let čítá tradice rodu Rydlova, č. 8, Pitašova č. 16 a 20, přes 100 let rodu Frintova atd.

Rodopisným studiem zabývá se u nás p. Matěj Sychrovský, který téměř všechn svůj volný čas věnuje sbírání pramenů ve farních matrikách, starých obecních knihách a archivech. Maje přes své vysoké stáří ještě výbornou paměť, zná mnoho místních událostí a pamětihodností, což bude nutno písmem zachovat na trvalo pro budoucí časy, právě tak jako jeho věrně napodobené modely místních starých staveb.

Nejvyšším místem celého okolí je Pustinka, vysoká 354 m, odkud je velmi pěkný pohled do širého kraje. Kopec ten má zajímavou historii. Jméno samo ukazuje, že toto místo bylo kdysi pusté a neúrodné, šterkovitá půda živila zde jen nízké křoví a trní. Stalo se prý jednou, za 30leté války, že přitrhli do Vršovky Švédové. Tehdy právě slavili u Dašků hlučnou veselku a byli z nenadání vyděšeni vojskem. V největším spěchu uprchli zadním vchodem do nehostinné, trním a křovím porostlé Pustinky. Zde dobře schováni před zraky vetřelce, šťastně přečkali hrozící nebezpečí. Pustinka je zachráněna. Jen nevěsta, která se trochu opozdila, byla zasažena Švédovou šavlí, ale byl jí useknut jen vrkoč. Jindy stal se však Vršovským horší případ. Cizí nepřátelské vojsko, táhnouc přes Vršovku, požadovalo na obci vysoké výpalné. Peněz však nebylo a tak si musili vypůjčiti asi 30 zlatých od mlynáře Krále z Podhory, aby upokojili nenasytěného nepřítele a ušli větší škodě vypálením. Na splacení onoho dluhu však nedocházelo, ba ani úroky nemohly býti zapravovány, tak byla obec chudá. Jen málo úrodná obecní Pustinka byla propůjčena mlynáři k užívání na místo úroků. Když tento pak zemřel, doporučil svou pohledávku Černčickým, kteří i nadále prodlužovali pravidelně smlouvu s obcí Vršovkou na zámku novo městském. V druhé polovici minulého století se

však stalo, když zástupci Vršovky šli opět na zámek prodloužit úmluvu s Černčicemi, že potkali černčické již odcházející. Vršovským bylo sděleno, že to tentokrát pořídili bez nich a že je již vše v pořádku. Ti se tedy s klidem vrátili, ale jaké bylo jejich překvapení, když po čase jim bylo hlášeno, že zástava je promlčena a celá Pustinka v rozloze asi 28 korců dnes již zúrodněných polí je vlastnictvím Černčic. Vršovka podnes musí sice spravovat silnici po Pustince se táhnoucí, ale výnosy s polí a krásné třešňové aleje bere již po desetiletí obec Černčice.

Ač vesnička sama je vzdálena všeho životního shonu a ruchu, přece lze velmi snadno dosáhnouti spojení s okolním světem. Na okresní silnici, jakož i na železniční stanici je pouze čtvrt hod. cesty, středu kulturního a společenského života, Nového Města, lze pak dosíci krásnou lesní cestou za 3/4 hod. O vodu není zde nouze ani v suchých letech a četné soukromé vodovody ulehčují zásobení pitnou vodou z bohatých pramenů. Rozsáhlý rybník uprostřed obce zbyl jako jediný ze 6 pan-

ských rybníků, přeměněných nyní v role. Bohužel, nehodí se však ke koupání a jelikož nejbližší koupaliště na řece Metuji je as půl hodiny vzdáleno, rozhodla se zdejší mládež zřídit v příhodné poloze koupaliště místní. Uskuteční-li vbrzku mladá generace tento svůj vytčený úkol, poslouží tím nejen sobě a své obci, ale vděční jí budou i ti naši milí hosté, kteří v době parného léta přijdou k nám z města posílit se a osvěžit své síly duševní i tělesné. Klid a romantická krása přírody obklopí každého návštěvníka a pohostinný lid s radostí uvítá ve svém kruhu nejen své rodáky a známé, ale i nové letní hosty.

J. Sychrovský a JUC. B. Sychrovský.

SOUČASNOST OBCE

Hledal jsem na internetových stránkách obce Vršovka:

Informace o současnosti je ve stádiu vzniku, takže zatím nic. Ale našel jsem tam obsáhlé pojednání o místním hasičském sboru, tak to sem dávám. Je to docela pěkný doklad o jednotlivých obdobích života v obci.

Počátky dobrovolného hasičstva v Čechách

V roce 1853 byl vydán spolkový zákon, který v Čechách zapůsobil jako velká voda. V průběhu následujících let se protřhly hráze společnosti a všude vznikaly spolky zaplavující České země jako povodeň. Zdaleka ne všechny vydržely do dnešních dnů. Mnohé zanikly pro nezáměr, jiné nepřežily totalitu, přesto jsou mnohé stále aktivní a činné. Mezi ně patří i sbory dobrovolných hasičů.

První hasičský profesionální sbor byl ustanoven v Praze v roce 1853. Jednalo se o partu asi 30 metařů, kteří při požáru měli na znamení nechat zametání a jít hasit. Zajímavostí je, že už tehdy byl signál vyvolán čistout kvartou (ono známé hó-ří) hranou na trubku.

V roce následujícím byl založen i první dobrovolný hasičský sbor na území Českého království. Bylo to však v Zákupcích, a tak nelze tento sbor považovat za vysloveně český. Další sbor byl založen v roce 1861 v Liberci a byl samozřejmě taktéž německý. První opravdu český sbor dobrovolných hasičů byl založen až v roce 1864 ve Velvarech.

Založení a obnovení sboru

Sbor dobrovolných hasičů ve Vršovce byl založen 13.3.1887. Stanovy byly schváleny 15.4.1887 a předsedou byl zvolen p. Frinta z čp. 1. O činnosti sboru do roku 1902 nemáme žádné doklady. Lze však usuzovat, že

Obec Vršovka - panoramatický pohled na střed obce v pozadí s rybníkem. Foto: J.B.

činnost nebyla nijak aktivní, neboť 30.11.1902 byla svolána valná schůze dobrovolného sboru, kde bylo starostou obce Václavem Sychrovským konstatováno, že „jest zapotřeby zdejší hasičský sbor obnoviti, anť starý sbor upadl v zapomenutí“. Na této schůzi přihlásilo se 19 nových členů. Velitelem byl zvolen Jan Lacina, náměstkem jeho Josef Sychrovský, jednatel Alois Čečetka a dozorcí účtů Karel Toman a Josef Pitaš.

Od Obnovení sboru do začátku 1. sv. války

Již v lednu následujícího roku bylo konstatováno, že sbor se zúčastnil jednoho požáru ve Spech. 18. června roku 1903 sbor zasahoval při požáru u Kňourků č.p. 17, kde však nebylo možné stavby uhájit, takže sbor pouze hájil ohrožené stavení č.p. 18 patřící p. Kubinovi, který pak sboru věnoval 20 K. V témže roce byla obcí zakoupena stříkačka s veškerým příslušenstvím. V roce 1904 byl konán 29.1. první spolkový ples. V roce 1906 zasahoval sbor u dvou požárů ve Vršovce u Dohnalů a v Černčicích u Lukášků. V roce 1908 bylo uvažováno o koupi nové stříkačky, neboť stará již nepostačovala a potřebovala opravy. V této věci bylo dokonce dvakrát žádáno o podporu císaře, avšak žádná odpověď nedošla. V roce 1909 byla zakoupena obcí nová čtyřkolová stříkačka. Bohužel můžeme jen litovat, že stříkačka se do dneška nezachovala. Pouze pamětníci udávají, že byla zlikvidována někdy v 60-tých letech 20. st. Koupi této stříkačky se obec zadlužila ve výši 1250,- K. s tím, že stará byla odprodána za 350,- K. Nová tehdy stála včetně 150 m hadic 1600,- K.

Ze zápisů o činnosti vyplývá, že v době před 1. sv. válkou bylo běžné, že za zásah při požáru byl zasahující sbor odměněn jak od pohořelého (měl-li z čeho), tak od pojišťovny. Takže např. v roce 1912 zasahoval sbor u p. Žabky, kde se podařilo zachránit obytné stavení a stodolu. za tento zásah obdržel sbor od p. Žabky odměnu 10,- K a od banky Slávie 30,- K, tato povinnost pojištěn byla uzákoněna již v roce 1892.

Léta meziválečná

Po 1. sv. válce se sbor sešel až v roce 1922, kdy bylo konstatováno, že v předchozích letech válečných a politicky bouřlivých sbor činnost nevykonával a je nyní třeba se opět rozmáchnout k pokračování v činnosti sborové. Již v roce 1924 jsou zaznamenány první známky rozkolů ve sboru, neboť je vytýkán vlažný přístup k povinnému cvičení se sekyrkami. V roce 1925 již bylo přistoupeno k výtkám jednotlivým členům, že ani valné hromady se nezúčastňují. V roce 1927 stěžuje si jednatel na nezákonnost členstva o činnost sborovou takto: „Schůze navštěvují stále jedni a ti samí členové, ostatní většina jest negativní a tudíž také sboru bezúčelná namnoze i škodlivá, poněvadž právě v těchto řadách jsou čistě živly podvrtné.“ 27.12.1927 končí jednatel svoji činnost s přáním aby jeho následovníkům „dostalo se více odměny než dostávalo se mě.“

V roce 1928 je nařikání nad poměry ve sboru ještě větší. Nikdo se nechce starat o stříkačku, nikdo nechce prát hadice (to ani za odměnu), hasičský ples byl tak málo navštíven, že příjmy rovnaly se vydání. Schů-

ze sborové nenavštěvuje dostatečný počet členů, takže nejsou usnášení schopné a nelze se tedy na ničem shodnout. V roce 1929 pořídil sbor nové oděvy. V dalších letech jsou problémy sboru stále stejné. V roce 1932 končí svou činnost jednatel J. Pitaš s tím, že opakovati musí slova svého předchůdce. V roce 1933 pomalu končí hospodářská krize a činnost hasičská získává více prostředků. Divadelní představení vynáší 147,15 Kč, ples 159,80 Kč, Mikulášská zábava 113,15 Kč. Jednatel Josef Hercík se ve svých zápisech již výslovně nezmiňuje o problémech sborových, avšak v roce 1936 opouští svoji funkci a stěžuje si, že za práci, kterou pro sbor dělal nedostalo se mu ani odměny ani vděku.

V červenci 1936 konalo se ve Vršovce okrskové cvičení, kterého se zúčastnilo 166 hasičů ze 12 sborů. Zisk pro sbor činil 1504,65 Kč. V tomto roce bylo též usneseno, že nově se hlásící členové mají 6 ti měsíční lhůtu čekací, po které bude rozhodnuto zda do sboru budou přijati. toto opatření bylo vyhodnoceno v lednu 1937 tak, že čekatelé na členství nenavštěvují ani schůze a činnost sboru je jim lhostejná. proto bylo přistoupeno k prodloužení čekací doby o dalšího půl roku. Ani další půlroční lhůta však nepomohla a čekatelé nakonec do sboru přijati nebyli. V témže roce vyvrcholily spory bývalého jednatele Hercíka se sborem a Hercík byl ze sboru vyloučen s tím, že je přispívajícím členem v Černčicích, což mu bude zachováno, aby nepřišel o nárok na pohřebné. Roky 1937 a 1938 lze pak již hodnotit lépe, protože spory mezi členy ustávají a sbor opět usilovně pracuje.

2.sv válka

Je možné, že doba přímého ohrožení republiky dává zapomenout na malicherné sváry. Doba však postupovala bez ohledu na výzvy pronášené na hasičských schůzích. Valná hromada konaná 23.12.1939 konstatuje, že pro těžkou dobu nemůže sbor rozvinouti svoji činnost tak, jako jiná léta a dělá jen to, co musí být. A ani to někteří členové neplní. A bylo hůř. Již v lednu 1940 bylo třeba přijmout nové příkázané stanovy. Za jejich zaslání třeba zaplatit 3,- K. Činnost divadelní byla podmíněna přihláškou do Hasičského divadelního ústředí a poplatkem 20,- K. Tento poplatek sbor odmítá uhradit, a nesmí proto dále hrát divadlo, což byl jeden z jeho příjmů. Jednatel si jen povzdychne, že takovými novodobými vymoženostmi bude na menších vesnicích činnost divadelní donucena úplně ukončit činnost. A to nevěděl, co ho čeká příštích 50 let.

V roce 1940 válka postupuje a sbor si zvyká na nová pravidla hry. Přibývá hlášení a statistik a je vyžadováno přesné a včasné vyplnění a odevzdání. 17. července je na schůzi usneseno žádat o podporu na přestavbu nevyhovující zbrojnice ve výši 20 tis. K a pořízení motorové stříkačky ve výši 30 tis. K. 10. října bylo opět jednáno o stříkačce neboť sbor obdržel podporu od ústředí ve výši 5000,- K a sbor rozhodl se vyžádat nabídky od firem Stratílek V. Mýto, Smekal Slatiňany, Mára Poděbrady, Sigmund Olomouc.

Již 17.10. byly projednány jednotlivé nabídky kromě Sigmunda, který zatím neposlal. Jednání se zúčastnil i zástupce firmy Smekal, který „kul železo dokud bylo žhavé“ a výsledek se dostavil, neboť bylo rozhodnuto koupit stříkačku od jeho firmy v ceně 37 000,-K vč. 120 metrů hadic k dodání za 2 měsíce. Lhůta se sice protáhla, ale sbor dal dohromady 1. splátku ve výši 13 000,- K a v květnu 1942 nastal onen jarní krásný den, kdy počasí „dodávalo radost všem členům, že za ně bude pracovat stroj s větším výkonem než ruce naše“. Škoda jen, že zapisovatel opomněl uvést přesné datum, kdy sbor vršovský převzal a přezkoušel motorovou stříkačku od firmy Smekal Slatiňany. Jakou radost z toho měli členové dosvědčuje i závěrečná věta pamětního zápisu „Byla to krásná chvíle radosti, že se ani členům nechtělo uzavřít stroj do zbrojnice“. My musíme ještě dodat, že tato motorová stříkačka je stále plně funkční a k výročí 115 let od založení sboru prošla rekonstrukcí, takže je opět chloubou našeho sboru a nechybí na žádné hasičské oslavě, které se náš sbor zúčastňuje. Je asi dáno dobou její výroby, že není červená, jak by se dalo očekávat, ale šedozeleň, spíše vojenská.

V září si jednatel ještě postěžoval na nájemce honiteb, kteří se neuvolili zaplatit na dva roky předem nájem, aby mohla být stříkačka pořízena a sděluje do zápisu, že „Jejich mysl a srdce více táhne k penězům, než-li k tak dobré myšlence a k péči sboru o ochranu jejich vlastního majetku. Jejich jména bude mít každý bratr vryta do myslí a důvěru u nás již nikdy nezískají.“ Zde jen dodat musíme, že i jména jsou v zápise uvedena, avšak zde je neuvádíme, aby snad nové spory pro staré křivdy nevznikly.

V dalším roce se nestalo nic výjimečného, jen pod každým zápisem přibýlo razítko samaritánského dozorce. A na výroční schůzi bylo konstatováno, že již 4 roky hovoří se o zavedení el. proudu do zbrojnice a stále

zůstává jen u slov. Sbor také požádal o osvobození členů od služební povinnosti v ostatním území Říše.

Léta poválečná

Krátce po osvobození 6. července 1945 konala se valná hromada, kde byla uctěna památka padlých a členové byli seznámeni s životním příběhem okresního velitele Petiry (?), který zahynul v koncentračním táboře. Na podzim téhož roku je na schůzi poprvé zmíněna potřeba nové hasičské zbrojnice. V lednu 1946 byli provedeny nové volby, neboť po dobu války nesměli se volby orgánu konat.

V lednu následujícího roku byl konán první poválečný hasičský ples a 19. 6. 1947 konala se slavnost k 60. výročí založení sboru. Vzhledem k tomu, že z činnosti sboru mezi roky 1887 - 1902 nebylo již tehdy žádných dokladů pokusil se tehdejší jednatel V. Sychrovský rekonstruovat činnost ze vzpomínek pamětníků. Uvádí např., že první stříkačka byla vypůjčena z Křovic od pojišťovacího spolku ve Spech. Tato stříkačka připojovala se k obyčejnému vozu hospodářskému a při práci sundávala se z dvukolového podvozku na zem. Výkon však vykazovala skvělý. Asi v roce 1905 byl dokoupen předeek, takže podvozek byl již kompletní čtyřkolový. V roce 1908 byla zakoupena pena nová, jak jsme již v předchozích kapitolách uvedli. Vzpomněl též na požár z roku 1888, kdy 19. 6. hořely domy na novoměstském náměstí, kde je dnes hotel Brouček. Voda se tahala od řeky pomocí třech stříkaček z nichž druhá byla z Vršovky a, ač slabší, plně stačila dvěma silnějším. celkem se sbor zúčastnil za 60 let své činnosti 15 -ti požáry.

V témže roce vstoupili do sboru další mladí členové, kteří zvýšili počet členů z 23 na 30. Při této příležitosti je potěšující, že dva tehdy vstoupivší členové jsou v našem sboru dodnes. Sbor si v tomto roce připsal i úspěšný zásah při požáru nových chlévů a stodoly u V. Frinty, za což obdržel odměnu od pojišťovny ve výši 1000,- Kčs a současně vyzkoušel motorovou stříkačku v akci, kdy se velmi osvědčila.

Budování socialismu

V roce 1948 žádá sbor o vozidlo. V následujících letech je činnost sboru rutinní, nestalo se nic zvláštního a v zápisech ze schůzí není ani zmínky o změně společenské, která v roce 1948 nastala. Jedině snad upozornění na konání výstavy revolučních bojů, na kterou je poskytována sleva na dráze ve výši 33%. V květnu 1950 si jednatel stěžuje, na pomalé až několikaleté vyřizování objednávek výzbroje a vzpomněl 10. výročí žádosti o zavedení el. proudu do hasičské zbrojnice. „Už pro nás není ani ten kousek drátu“.

V roce 1950 zúčastnil se sbor okrskového cvičení ve Spech, kde byl hodnocen jako nejlepší. V únoru 1951 začíná přituhovat. Socialismus přišel do Vršovky. Je svolána schůze s jediným bodem programu: Reorganizace dobrovolného hasičstva - zvolení a ustanovení požárního sboru. V březnu je navržena kandidátka nových funkcionářů a předložena ke schválení Národní frontě. Poprvé od založení sboru schvaluje kdosi kandidátku funkcionářů. 18. března 1951 byla svolána ustavující valná hromada místní jednoty Čs. svazu hasičstva ve Vršovce. Mimo jiné zde bylo konstatováno, že sbor splnil pracovní povinnost a odpracoval 700 hodin

na úpravách cest. Debata o více než desetiletém čekání na zavedení el. proudu do hasičárny byla ukončena zástupcem okresní hasičské jednoty, který vyzval, aby politika nebyla uplatňována ve sboru. Po té bylo přistoupeno k volbám funkcionářů a na závěr dokonce sborově zapěna Píseň práce (!).

Za rok v roce 1952 je konstatováno, že činnost sboru je velice slabá. V dubnu oznamuje předseda MNV, že v obci je požární sbor MNV a ostatní členové jednoty a vysvětluje, že to neznamená rozdělení hasičstva na dvě části. Přesto to asi většina takto nechápe, zvlášť po té, co předseda MNV sdělil, že je zapotřebí ještě požárnímu sboru MNV pomoci, poraditi při všem a znáti také jak se má zacházeti s motorovou stříkačkou. Jinak zazněla potěšující zpráva, že do hasičárny bude konečně zaveden elektrický proud. Po volbě funkcionářů byla opět zapěna Píseň práce. V srpnu se činnost hasičů omezila pouze na to, aby bylo vybráno o 1 q obilí nad povinné dodávky od zemědělců a proveden nábor pracovníků pro řepnou kampaň. V roce 1953 přibýlo kromě zpěvu státní hymny a Písně práce i Mírové poselství od okresní jednoty hasičské. jinak se činnost nijak nerozvíjela.

V dalších letech jsou zápisy ze schůzí nezajímavé, stále se volí noví funkcionáři, počítají se brigádnické hodiny a vždy se zpívá Píseň práce. Snad jen účast na I. kole soutěže o nejlepší požární sbor v Příbramsku byla zajímavá, neboť družstvo Vršovky skončilo 3. a postoupilo do II. kola. Vzhledem k systému bodování byla vyjadřována nespokojenost, neboť se družstvo domnívalo, že bylo lepší. V této souvislosti se

však byla zahájena až dne 9.11.1960. V prosinci následujícího roku byla stavba již pod střechou. Novinkou roku 1961 bylo převzetí stříkačky do socialistické péče strojníkem. (Chudák stříkačka, 19 let o ni nikdo socialisticky nepečoval ještě, že se toho štěstí dožila). První polovina 60-tých let proběhla celkem klidně neboť pro samé závazky a brigádnické hodiny nezbývalo příliš času, takže jsou hasiči napomínáni, že málo schůzují. V roce 1967 zemřel předseda jednoty V. Dohnal a činnost se jakoby zastavila.

Další zápis ze schůze je až z roku 1971. Nijak nehodnotí uplynulé období, jen konstatuje, že jednotka je bez finančních prostředků a bez auta. V případě potřeby použije se prý traktor, avšak jednatel uvádí, že jsou rádi, že taková potřeba dosud nenastala.</

STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Dnes si představíme Masarykovu ulici a okolí.

Rychta a pravá strana ul. TGM 1931
Panelové věžáky z r. 1975
Nerudova dříve Václavská ul.

Rybníček za Rychtou zrušen 1913
Rybníček Čepelka za Rychtou
Rychta bourání bývalého kina 1975

Domy proti Rychtě
Dům Kudery a dr. Dvořáka
Chalupy za Ústavem zdraví

POHLEDY Z MĚSTA

Vybouraná pravá strana ul.TGM 1974
Vybouraná pravá strana ul.TGM 1974
Jonešova pekárna a továrna Jos.Koudelky

Koudelkova továrna na krouhačky 1960
Kuřátkův hostinec
Později Noskova vila na betonce

NOVOMĚSTSKÉ HOSPODY

Poznáte odkud jsou výše uvedené snímky?

Ano, příslušné hospody jsou na náměstí.

Pro lepší orientaci v novoměstských hospodách připravuji okénko „Informační mapy“ se vstupem hned na první vstupní straně do „Novoměstského kurýra“. Jedna z těchto map bude právě obsahovat vstupy na stránky jednotlivých hospod s fotografiemi, vstupem na jejich e-mailové stránky, pokud je mají.

Budete překvapení, kolik máme ve městě hotelů, restaurací a hospod.

Přidávat do „Kurýra“ to budu postupně, je to poměrně pracné. Tak se tam tu a tam podívejte. J.B.

VTIPY NA ZÁVĚR

Muž, kterého kdysi vysadili na pustý ostrov v Tichém oceánu, jde po pláži, vousy až po kolena. Náhle se z vln vynoří překrásná žena.

„Jste tu již dlouho?“ Ptá se.

„Čtrnáct let.“ Odpovídá.

„Jak dlouho jste neměl cigaretu?“ Ptá se.

„Čtrnáct let.“

Žena rozezne kapsičku u své mokré kombinézy, vytáhne krabičku Camelek, jednu zapálí a podá mu ji. Muž lačně slukuje.

„Jak dlouho jste neměl panáka whisky?“

„Čtrnáct let.“

Rozezne další kapsu a nabídne mu láhev. Muž si pořádně lokne a láskyplně na ženu pohlédne.

„A jak dlouho jste si to s nikým nerozdal?“ Otáze se žena plaše.

„Čtrnáct let“ Odpoví muž roztoužený.

Žena si začne rozezpínat kombinézu.

„To mě podrž,“ vyhrkne muž, „snad tam nemáte golfové hole?“

Češi hrajou s Amíkama na MS a po první třetině už prohrávají 2:8.

„To nic, kluci, dodržujte moje pokyny a já vám říkám, že to otočíme!“ povzbuzuje manšaft Růžička.

Po druhé třetině už je to 14:5 pro Amíky, v ochozech to vře, hráči jsou už vytočení, Vokoun se snaží něco namítnout a Růžička sklidňuje situaci:

„Ty mlč, *ole a vy kluci hrajte dál svoji hru, vidíte, že už je dotahujem a nakonec je převálcujem!“

Nakonec Amíci vyhrajou 19:9, celá česká střídačka sklesle sedí, Růžička si je vyčítavě měří, nikdo neřekne ani slovo jenom Vokoun si pro sebe zamumlá:

„Hned jsem říkal, že hrát od začátku powerplay je pí*ovina!“

Proč nemůže Dominik Hašek chodit do bordelu?

Protože by všechno chytil.

ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901.

www.novomestskykuryr.info

Zveřejněno v „Novoměstském kurýru“ vždy poslední den v příslušném měsíci.

Není určeno pro tisk. © PC Print.

Zřejmě obecní rybník uprostřed vesnice. A jak je vidět i na fotografii - s pěknými kapry. Foto: J.B.

Výhledové posezení nad obcí Vřstovka - výhled na Orlické hory i Krkonoše - pokud je pěkně jasno. Foto: J.B.